

כ ליל של בחילה והגאה תוקף אותך כשאתה רואה אתו, את האבר שסור מבני פה הר, בעבריותו בכלובו. כשחיל עמדו בראש ישראל, משע כשכמים היו ממדי גי העם והודעת גדולת כלבם, ידעו לאמר שאין הקביה מסביר את בניו להענישם אלא בידו גדו לים שבאומות העולם. יהרו לפניך הוכחה נוספת לכך שלא הכמים עמדו בדורותיך בראש העם, אם שאלה, כאותו שרץ, יכלו לשלוח את עם היהודים הגדול בארופה כך לפתע.

מיסמכים ובני-אדם

כ שהתיבועה מתחילה להביא מיסמכים — מתרוקן אולם בית-המשפט, ואף בין הנשיאים — אין שבו רב רק נירוח, ואם רואים כי בידו איש התביעה חבילה גדולה — יוצאים רק נירוח.

והבושמן שמו של עד הנקרא לעולה, עובר רחשילחם מן החוף הפרוודור והמזון ואולם העונאים מתחילים לנרום, אף על פי שאפשר לקרוא את העדותות בודותים המוגשים כמעט מיד לאחר הישעם. אף-על-פי שאפשר להאזין להם כפרונטוסטורים הקטנים התלויים לחזיהם של רוב המבכרים, אין דומה ראייה לשמיעה ואין דומה עד חי לשמיעה.

ואף-על-פי שיש — ולעיתים קרובות מאוד — שמיסמן אתו ולו גם קצר ביותר — מכריע במשפט זה מבחינת משפטית ולהוכחת אחריותו האישית של המבשם, יותר מעשרה עדים, העדים הם הממשיכים את ההשמה. והיא הנומדת ב מרכז המשפט מעבר לצד המשפט והאישית אייכמן, לא ספרים על ההשמה, וודאי לא מאמרים, כי אם בטיזים מוחשיים, לראות את אלה אשר ראו בעיני הבשר שלהם, אשר היו שם וכמעט בחוף הכבשן, ולפעמים משע בבגד ההרביה ויצא מבין מוחות, לראות אמהות וילדות, לראות קצין היום ואן ילד שספג שמונים מקום ורץ ורדכר, רץ רץ ע שהגיעו ושהו הלא יושב היום באחד מנרות ישראל ובמדי ישראל מול הכולוב, מול האיש שספק על מלקות. לראות ולשמעו וכמעט וקבעו בנוריות את הגאז עצמו, ודוקא מפי פשוטי העם ולא מפי העסקנים הנהוים, ואף לא מפי המפקדים הגבוהים. את זאת רוצה העם, רוצה בעצם כל אהו. ואם יש בזה משנה והמרתיות, מה יש? וכי דרמטיות אינה דבר טוב אם הוא נתח מן החיים, כשר ודם? ואם יש בזה מן הקתאורים, מן השירות, מן השחרור של מוקעה על הלב ומצביר דמועות, מה יש? קראו למקוננת — אמר הנביא. וכי לא זה יתרון הישרה הגדולה על הפרוזה

האוברשטורמבנפיהרר, הלורד ועוד מישהו

מאת ד"ר ישראל אלדד

תנו אלאהי האמונה את מעמקי התהיה-התמיחה תנו לקיסר הניוסטוריה את מיטב הראיה-הבהירה תנו להמוני העם את ברכת הכהני האמונה ותנו למרצה המחושב את צדקת התליה.

האוברשטורמבנפיהרר והלורד

שני עתונאים, אחד איש למחזבי, שני איש על המשמר, שואלים אותי בה: אחר זה מבלי שנגרד כיניהם, לאתר הום דעותו של יואל בראנד על מאסרו והחוקתו בקהיר: באיזה תאריך הרבתם אתם — אנשי לחי — את לורד מוין? האם זה היה בקשר לפרשת שלוחות בראנד? טעמה של הפרשלה הזאת — אף-על-פי ששמו של לורד מוין נזכר על ידי יואל בראנד לא במלוא "פארק", אף מבלי להזכיר את דברו לש לחי של אייכמן? מה אעשה עם מיליון יהודים, היכן אכניס אותם? ... אף על פי כן תתן טעמה של הפרשלה כבוד: אם זה היה תגובה של לחי על תשובתו של הלורד השותף של האברשטורמבנפיהרר להשמות העם היהודי, יפה היה המעשה ותבוא עליכם ברכה, כמובן ששני שונאי לחי: המרדשים בכלל, לא אמרו דבר על הממרשית שהיני ספק שוו היחה האסוציאציה המשמכתיית אלקית אצלם לשפע סיפורו של יואל בראנד על החוקתו במא שפר בקהיר בחסותו של הלורד הבריטי, שבעה ששם שלח אייכמן יומיים שניסעש אף יהודים לאושחיי.

תשובתו היחה: לורד מוין הוצא להורג על ידי שלוחי לחי חמשה-ששה חודשים אחרי שיתחו את של לורד מוין עם יואל בראנד בקהיר אולם ללא קשר למעשה זה, שלא ידעו עליו ואשר נודע לנו במפורט רק לאחר שיואל בראנד שוודי נתאכזב ממנגיניו מיום תאמולו והצטרף לחי. שני השואלים לא אמרו "חבל", אלא מרוב שיהיה שנינו נוצים לשמוע פי אמן התקשפה

הטפה שגילתה התיבועה

חילתה נדמה היה שהתיבועה החליטה לרכז את כל הטרקוריים על אייכמן, לכל היותר גם ברורים ויודעים. אולם פרסומם במיסימכים להרחיב את החזית, לא להטיל אחריות על העם הגרמני כולו, לא להכניס למעגל ההרואיות את עמיתים האחרים ששארו דורות רבים הולם את שיה אף לא ידעו כיצד לבצע עד שבאם ען השיטיות והסדר ולימודם, ולא להזכיר את אחי ריות המעצמות העולמיות שהיה בידן להביא לזה תגולה, ואף לא את זו המעצמה שארץ החייל סוהה הבהטתה האליהית, הבהטתה של התיבועה ולהבדיל הבהטתה שלה עצמה, וארץ זו היחה בידה חבור מנדט שבביל העם היהודי, ואין צורך לאמר לא להחיר עשיית השבונות יהודיים בפנימים על מידת אהדת הנגנת העם היהודי או מנגינים ועסקנים בודדים. כל הטרקוריים על האצנים ובמרכוזם — זה האיש אדולף אייכמן

לפתע פתאום — סטייה. התיבועה הביאה להרגיל דעותו של יואל בראנד, לא לורד מוין הוצא להורג על-ידי אנשי לחי מבלי שמרכז לחי ידע אותה שעה על שותפותו המרשית הואת בהשמה. לורד מוין היה שלוחם של ארץ ויצרציר למרחק התי כון לבצע את תוכנית "הספר האבן" בשלשטין ולחזוקו על-ידי הקמת הלגיה הערבית. הוא היה שלוחם פה ביוחד כמו שאיכמן היה שלוחם של היסור והימול שם. בפקרותו הישרה גורשה "סטורמה" מחוץ. וארץ ומשמר כבד הוצב נגד כל ניצולו ההשמה. גם בל העתו של אייכמן היו ניצולים רבבות אלמלא עושי דברו של אייכמן בצד השלטון הבריטי במזרח התיכון ובשלשטין לפי הראיות (היו המיר הנוראות האלה במבנה) מלונדון. האם רבים וזכרים היום במדינה זו את אליהו הכים ואליהו בית צורי שעלו לגרדוד בקהיר של השוואזי להורג את הלורד, שומו של האוברשטורמבנפיהרר?

לפתע פתאום — סטייה. התיבועה הביאה להרגיל דעותו של יואל בראנד, לא לורד מוין הוצא להורג על-ידי אנשי לחי מבלי שמרכז לחי ידע אותה שעה על שותפותו המרשית הואת בהשמה. לורד מוין היה שלוחם של ארץ ויצרציר למרחק התי כון לבצע את תוכנית "הספר האבן" בשלשטין ולחזוקו על-ידי הקמת הלגיה הערבית. הוא היה שלוחם פה ביוחד כמו שאיכמן היה שלוחם של היסור והימול שם. בפקרותו הישרה גורשה "סטורמה" מחוץ. וארץ ומשמר כבד הוצב נגד כל ניצולו ההשמה. גם בל העתו של אייכמן היו ניצולים רבבות אלמלא עושי דברו של אייכמן בצד השלטון הבריטי במזרח התיכון ובשלשטין לפי הראיות (היו המיר הנוראות האלה במבנה) מלונדון. האם רבים וזכרים היום במדינה זו את אליהו הכים ואליהו בית צורי שעלו לגרדוד בקהיר של השוואזי להורג את הלורד, שומו של האוברשטורמבנפיהרר?

שאהה שעת רשעות ואחילות עלתה גם לי בריסניה בשלטון והשפעה במזרח התיכון — זה עניין אחר, זה צדק היסטורי. ואין זו הרבה נחמה לנו כשם שגם חורבנה של גרמניה הבה צית אינה נחמה על שליש האומה היהודית, אף כי גם הוא בלי טעם צדק היסטורי ואישם עמוק קשור בהשמה.

למעשה — וביחוד לגבי אנשי המחתרות של המפרשים שלחמם בבריטים — הדברים היו ברורים ויודעים. אולם פרסומם במיסימכים תירוש ואף קצת הפתעה נעימה.

מה היחה כוונת התיבועה בכך כשלא היה כל הכרת העלעות את הברבים, ואם היו רוצים, אפי שיה היה לאמר: אין זה ורליחאטאטי לגבי דין אייכמן?

אם היה כאן עניין של פוליטיקה בנרה"ז שהם רק פוליטיקה קטנה של התיבועה, להוציא רוח מן המפרשים הממונים, הממונים על מאדו בפרשה זו של שלוחות יואל בראנד ומאסרו לעינו וממש מיד ראשי הסוכנות היהודית, וכדי להראות שבכל זאת המנגינים הציוניים לא להראות "שחק"?

העתו של אייכמן, מעבר לבכיות רצונותיו או רצונות אלה שמעל לו, ואף ללא כל קשר לפרשת התקלה שיש בה לאייכמן, שמעשה הרצה

שלו לפני ההצעה ואחרי ההצעה אינם נחלשים אף בשמחה לאור ההצעה המסחרית של סוחרה תחת דם, הצעתו של אייכמן אינה יכולה להקטע במשפט זה באותו קרון רכבת בחבל ג' נאטר בראנד. הן תמיד צפויה סכנה שהצ השני יעלה את השאלה: למה לא נחבלה הצעת אייכמן? והיה צורך להטיל את האשמה על מישהו, וניתן — על ידי מי שניתן — האות בגלות מסע מסעו בריסניה אלתה שעה. והו טוב כמובן כי זו אמת.

...כדי לכסות מפחיים

מיסמכים שהבאה התיבועה והמגלים את יחסה של בריסניה, מדובר הרבה מאוד על ההשתדלויות המרובות של ראשי הסוכנות היהודיות, וביחוד חייצמן שורחקו. המבנים ומכרמיקים וסומיות ולשונות הרבה. הצעות להשקיע הצעות ולפרש צונתים, הצעות לשגר לפחות שליח אחרים אם לא את בראנד עצמו. והמבור הוא בהצעת שחרור מיליון מעמדים לאושחיי, והמבור הוא במלוחים ויומדים למת של שניסעש אף.

עם פרוץ מלחמת העולם השני עמדו בן-גוריון וסמא נפלאה: יגלחם היסלר כאילו לא היה ספר לבן, יגלחם בספר ז'ובן כאילו לא היה העלה.

החלק הראשון — מילא: התיינסות, ברינה וכו' וכי. לא מר ארע לו לחלק השני של היסמא? ואלא בתחלה כסטים נודע, כי אם לאחר שנודע, ואחר כך כשכאם שלוח זה ויואל בראנד שמו?

היכן היחה המלחמה בססי הלכן? מי נלחם בספר הלכן? או שמא היחה סלאכת השתדלויות אש או שמא מילא לורד מוין ואצל איש בגדר מלחמה, והעלמת העניין כולו מידעת העם? נוער בגדר מלחמה, על כל פנים בגדר מלחמה מגוברת בעצם הימים ההם — בסורשיא.

אז שמא נודע רק לתיבועה — ויהיו טעמיה אשר יהיו — על שגילתה את הטפה האחרת של חלק בריסניה, ונשאיר — במיסימם — את הס' פחיים שלנו, לא אחר שסימם את ההשקוב המשותף והמבור עם הר שבחיים עצמי, לאחר שאימר את ה' Danke schön האחרון בחייו ליהודי ישראל במדי הבטחון החיים והבדק שלנו.